

Αντλώ αυτόν τον πραγματικά ευρηματικό και μεστό σε περιεχόμενο τίτλο από την απάντηση της κας Σοφία Γεωργιάδου – Σωτηρίου (τέως προέδρου του εφορευτικού συμβουλίου της Βιβλιοθήκης) στην αποχαιρετιστήρια επιστολή του διευθυντή της Βιβλιοθήκης, κ. Σαπουντζή.

Δεν είναι πρόθεσή μου να επανέλθω στο κυρίαρχο (κατά τη γνώμη μου) θέμα που αφορά στην αντικατάσταση των μελών του Συμβουλίου της Βιβλιοθήκης και στο τι αυτό σηματοδοτεί για την περαιτέρω πορεία της. Άλλωστε το έπραξα προ καιρού, όπως αντίστοιχα έπραξε και ικανός αριθμός υγιώς σκεπτόμενων συμπολιτών μου (με σημαίνουσες – και καταγεγραμμένες - απουσίες, δυστυχώς).

Θα εστιάσω απλά την προσοχή μου στις τρεις λέξεις του τίτλου στις οποίες και εμπεριέχεται το νόημα της κοινωνικής συμμετοχής και προσφοράς.

Όταν μια πόλη σύγκεται από πολίτες, που οι ίδιοι ασκούν πολιτική, τότε το παράγωγο είναι πολιτισμός. Και πολιτισμός, πρωτίστως, είναι η εθελοντική προσφορά στο όνειρο.

Ίσως τα παραπάνω φαντάζουν αφόρητες φαντασιοπληξίες. Πολύ δε περισσότερο τη στιγμή που ο πολίτης έχει παραχωρήσει εν λευκώ το δικαίωμα συμμετοχής του στα κοινά στους πολιτικούς, οι οποίοι με τη σειρά τους αποφασίζουν και πράττουν κατά το δοκούν, ως εντολοδόχοι τους. Όλα αυτά, στα πλαίσια μιας κοινά αποδεκτής λογικής που λέει πως έστω και έτσι «πάντα βρίσκουμε έναν δρόμο για να περπατήσουμε». Ακριβώς, όμως, εδώ είναι και η διαφωνία μας. Η ομορφιά δεν βρίσκεται στο δρόμο που μας προτείνουν αλλά σ' αυτόν που βρίσκουμε περπατώντας. Η ομορφιά βρίσκεται στο σχέδιο «μιας καμινάδας που τρυπάει τα σύννεφα», όπως χαρακτηριστικά γράφει (στην απάντησή της) η κα Γεωργιάδου παραπέμποντας στον Ρίτσο.

Και αυτή η «καμινάδα» υπάρχει στην πόλη μας και θέλει όχι απλώς να στέκεται ψηλά, αλλά ν' ανεβαίνει ολοένα και ψηλότερα.

Η Βιβλιοθήκη ήταν και παραμένει μια κιβωτός γνώσης, μια συνεχής και εξαιρετικά ενδιαφέρουσα εμπειρία εντρύφησης και περιδιάβασης στους μαγευτικούς δαιδάλους της σκέψης και του ονείρου. Μία ανεξάντλητη πορεία ανίχνευσης και εξερεύνησης, ένας δρόμος μοναχικής και συνάμα συλλογικής αναζήτησης.

Μόνον με «πολίτες – εθελοντές ονείρων», αυτός ο δρόμος και ο κάθε δρόμος θα παραμείνει ανοιχτός.